

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 454
Tarih: 26.01.2012

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5237 Sayılı Türk Ceza Yasası'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla dilerim.

Halil AKSOY
Ağrı Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon				
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	03 Şubat 2012			E. No: 2/327
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
	16			
TBMM BAŞKANI				

GENEL GEREKÇE

Kültürel hakların desteklenmesi ve kültürel girişimler konusunda yerel yönetimlerin Türkçe dışındaki dillerde özellikle başta Kürtçe olmak üzere Ermenice, Süryanice, Arapça hazırladığı her türlü proje soruşturmaya tabi tutulmaktadır. Kürtçe yapılan hizmetlerden dolayı jet hızıyla Belediye Başkanları ve çalışanlarının İçişleri Bakanlığı müfettişleri tarafından ifadeleri alınmakta ve haklarında başta anayasa olmak üzere, TCK 222 maddesi ile 257 maddesinden soruşturma ve dava açılmaktadır.

Belediyeler hakkında Kürtçe yılbaşı davetiyesi, afiş, temizlik broşürü, Kürtçe çocuk isimleri kitapçığı, Türkçe-Kürtçe öykü kitapları, çok dilli belediye talebi, Kürtçe park isimleri gibi etkinlikler hakkında davalar açılmaktadır.

5393 sayılı Belediye Kanunu 13 maddesinde "Belediye, hemşehriler arasında sosyal ve kültürel ilişkilerin geliştirilmesi ve kültürel değerlerin korunması konusunda gerekli çalışmaları yapar." demektedir. Bu yasa maddesi çok sıradan bir yorumla bile yerel kültürün korunması ve yerel dilin geliştirilmesi anlamına gelmektedir. Bu yasa maddesi yerel yöneticiler olan belediyeleri, yerel ve kültürel çalışmaların yapılması, yerel kültürel değerlerin korunması konusunda sorumluluk yüklemektedir.

Ama yerel dilde kültürel faaliyet yapılamayacağı düzenlenmemiş ve yasaklanmamıştır. 1 Haziran 2005'de yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK'nın 222 maddesini düzenleyen "Şapka ve Türk Harfleri" kanununun ihlal edildiğini ileri sürülerek soruşturmalar açılıyor. Açılan soruşturmaların nerdeyse tümü de davaya dönüşmektedir.

Fakat yasada tam olarak yasaklanmamasına rağmen peş peşe soruşturmaların açılması bile, başlı başına Belediye Başkanlarının cezalandırılmasına neden olmaktadır.

Bir kişinin anadilini bilme, anlama, işitme, kullanma ve muhafaza etme isteği onun doğal hak ve özgürlüğüdür. Bu hakkın dışa yansıtılması da kültürel boyutudur.

Vatandaşlar açısından hiçbir sıkıntı doğurmayan ve hoşgörü ile karşılanan bir kararın yasaların anti demokratik yorumlanması sonucu soruşturma konusu edilmesi demokrasinin ve anayasada belirtilen sosyal hukuk devleti ilkelerinin özümsemediğini göstermektedir. Ülkemizin tarafı olduğu uluslar arası sözleşmelerden de anlaşılacağı üzere kamu hizmetlerine ulaşmada sıkıntı yaşayan yurttaşlara kendi dillerinde hizmet götürülmesi hukukun evrensel ilkelerinin bir gereğidir.

Bir kamu tüzel kişisi olan ve asli görevi; yerel halka hizmet vermek olan Belediyelerin Türkçeyi hiç veya yeterince bilmeyen vatandaşlara da anladıkları hizmet götürülmesi amacıyla hizmet sunmasının dava konusu olması evrensel hukuk kurallarına aykırıdır. Bir toplumun konuştuğu dilde onunla iletişim kurmak, bayramlarda onun diliyle onu anlamaya çalışmak kamu görevinin sosyal ve vicdani gereğidir.

TCK'nın 222/1 fıkrasının Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sına aykırıdır. TCK.222/1 maddesi 1353 sayılı kanuna atıfta bulunarak ceza istemektedir. Bu kanun 1925 yılında çıkmıştır. 1925 yılında Arap alfabesinden Latin alfabesine geçişi hızlandırmak amacıyla çıkarılan 1353 Sayılı Türk Harflerinin Tatbiki Hakkında Kanun zorlama bir yorumla Kürtçenin kullanılması önünde yasal bir engel olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu yasa çıktığı dönemin koşullarına

göre yorumlanıp ele alınması gerekir. 2001 yılında AB süreci ile Anayasanın 26 maddesinde yapılan değişiklikle Türkçenin dışındaki dillerin kullanılması önündeki engeller nispi olarak kaldırılmıştır. 3 Ekim 2002 yılında ise “3. Uyum Paketi” olarak adlandırılan düzenlemede yasalarımızda Türkçe dışındaki Farklı Dil ve Lehçelerde kurs açılmasının önü açılmıştır.

1 Haziran 2005 tarihinde resmi gazetede yayınlanıp yürürlüğe giren 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 222 maddesi Anayasadaki özgürlükçü açılımı ve AB düzenlemesini batıl kılmakta, 2001’de Anayasa’nın 26 maddesindeki değişimi anlamsız hale getirmektedir.

TCK 222 maddesinin; Türkiye Cumhuriyeti Anayasa’sının 26 maddesinde yapılan değişikliğe, son AB sürecine, tüm yasal mevzuatta yapılan değişikliğe uluslar arası sözleşmeler ve uygulamalara aykırıdır

Bu nedenle bu madde ile düzenlenen hükmün yasadan çıkartılması gerekmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile, 765 Sayılı Türk Ceza Yasası'nda yer almayan ancak, yürürlükte bulunan 5237 Sayılı Türk Ceza Yasasında düzenlenen Şapka Kanunu ile Türk Harflerinin Kabul Ve Tatbiki Hakkındaki Kanununun koyduğu yasaklara ve yükümlülöklere uyulmamasının suç olarak düzenlendiğı 222. Maddesinin yasa metninden çıkartılmasını düzenlemektedir.

MADDE 2- Yasanın yürürlük tarihidir.

MADDE 3- Yasanın kimler tarafından yürütöleceğini belirtir.

TÜRK CEZA YASASINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YASA TEKLİFİ

MADDE 1 - 5237 Sayılı Türk Ceza Yasası'nın 222. Maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- Bu yasa yayımı tarihinde yürürlöğe girer.

MADDE 3- Bu yasa hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.